Н.Л. Марусяк

ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича

Н. Л. Марусяк

ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ

Збірник тестових завдань

Чернівці
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича
2026

УДК 658.14/.17 – 047.44(072)
М 296

Друкується за ухвалою вченої ради економічного факультету
Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича
(протокол № 7 від 21.01.26 р.)

Марусяк Н.Л.
М 296 Фінансовий аналіз : збірн. тест. завдань. / Н.Л. Марусяк. Чернівці : Чернівец. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2026. 80 с.

У запропонованому виданні подано тестові завдання, виконання яких сприятиме глибшому розумінню навчального матеріалу за темами курсу «Фінансовий аналіз».

Для студентів закладів вищої освіти економічних спеціальностей. які вивчають курс «Фінансовий аналіз»

УДК 658.14/.17-047.44(072)

© Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича, 2026
© Марусяк Н. Л., 2026

ЗМІСТ

ВСТУП.....4

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ.....5

Тема 1. Теоретичні основи фінансового аналізу.....6
Тема 2. Аналіз майна підприємства.....13
Тема 3. Аналіз джерел формування капіталу підприємства..20
Тема 4. Аналіз грошових потоків підприємства.....27
Тема 5. Аналіз фінансової стійкості підприємства.....34
Тема 6. Аналіз ліквідності та платоспроможності підприємства.....41
Тема 7. Аналіз фінансових результатів підприємства та рентабельності.....49
Тема 8. Аналіз ділової активності та інвестиційної привабливості підприємства.....57
Тема 9. Аналіз ймовірності банкрутства підприємства.....64
Тема 10. Комплексний аналіз фінансового стану.....71

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ.....78

ВСТУП

Сучасний етап розвитку економіки України характеризується поглибленням ринкових трансформацій, активним впровадженням цифрових технологій, зростанням невизначеності та підвищенням ризиків фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання. Воєнні виклики, макроекономічна нестабільність і посилення вимог до фінансової прозорості та обґрунтованості управлінських рішень зумовлюють зростання потреби у фахівцях, здатних здійснювати всебічний і об'єктивний аналіз фінансового стану підприємств. У таких умовах фінансовий аналіз виступає одним із ключових інструментів забезпечення фінансової стійкості, платоспроможності та економічної безпеки суб'єктів господарювання.

Навчальна дисципліна «Фінансовий аналіз» є однією з базових у системі підготовки здобувачів освіти спеціальності «Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок». Вона відіграє важливу роль у формуванні професійних компетентностей майбутніх фахівців, зокрема вміння оцінювати фінансові результати діяльності підприємства, його ліквідність, платоспроможність, ділову активність, рентабельність і ймовірність банкрутства.

Метою навчальної дисципліни «Фінансовий аналіз» є формування у студентів системних знань щодо теоретичних основ, методів і прийомів аналізу фінансового стану підприємств, а також набуття практичних навичок використання аналітичної інформації для обґрунтування управлінських рішень у сучасних умовах господарювання.

Запропоновані методичні рекомендації містять тестові завдання, спрямовані на перевірку та закріплення теоретичних знань здобувачів освіти, розвиток аналітичного мислення та здатності застосовувати інструментарій фінансового аналізу на практиці. Виконання тестових завдань є важливою формою самостійної роботи студентів, що сприяє глибшому розумінню змісту дисципліни, усвідомленню взаємозв'язків між фінансовими показниками та формуванню професійних навичок.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Збірник містить тестові завдання закритого типу з вибором однієї правильної відповіді із запропонованих варіантів. Тестові завдання спрямовані на перевірку рівня засвоєння теоретичного матеріалу, сформованості аналітичного мислення та здатності застосовувати отримані знання під час вивчення дисципліни.

Для досягнення максимально об'єктивних і високих результатів під час виконання тестових завдань доцільно дотримуватися таких методичних рекомендацій:

1. **Уважно ознайомлюватися з умовою тестового завдання.** Перед вибором відповіді необхідно уважно прочитати формулювання питання та всі варіанти відповідей. У багатьох тестах правильна відповідь може бути замаскована серед близьких за змістом або частково коректних тверджень.
2. **Спиратися на системні теоретичні знання**. Рекомендується попередньо повторити ключові визначення, формули та методичні підходи з відповідної теми.
3. **Застосовувати аналітичне мислення.** Окремі завдання передбачають встановлення причинно-наслідкових зв'язків, аналіз фінансових показників та інтерпретацію результатів на основі ситуаційних прикладів.
4. **Використовувати метод поетапного вилучення**. Якщо правильна відповідь не є очевидною, доцільно послідовно відкидати явно помилкові варіанти.
5. **Оцінювати логічну узгодженість обраної відповіді.** Після вибору варіанта слід перевірити, чи відповідає він основним положенням фінансового аналізу та чи не суперечить загальновизнаним теоретичним концепціям.
6. **Забезпечувати систематичність виконання завдань**. Регулярна робота з тестами сприяє закріпленню навчального матеріалу, розвитку професійного мислення та формуванню навичок швидкого виокремлення ключової інформації.

Дотримання наведених методичних рекомендацій сприятиме підвищенню рівня самоконтролю, глибшому засвоєнню навчального матеріалу та формуванню фахових компетентностей.

Тема 1. Теоретичні основи фінансового аналізу

1. Сутність фінансового аналізу полягає у:
   А. Контролі виробничих процесів.
   Б. Оцінці та прогнозуванні фінансового стану підприємства.
   В. Управлінні персоналом.
   Г. Формуванні маркетингової стратегії.

2. Предметом фінансового аналізу є:
   А. Господарські процеси та фінансові результати діяльності підприємства.
   Б. Технологічні процеси виробництва.
   В. Організаційна структура підприємства.
   Г. Кадровий потенціал.

3. Основною метою фінансового аналізу є:
   А. Збільшення обсягів виробництва.
   Б. Всебічна оцінка фінансового стану підприємства.
   В. Зменшення податкового навантаження.
   Г. Контроль кадрових ресурсів.

4. Яка група користувачів найбільше зацікавлена у ліквідності підприємства?
   А. Кредитори.
   Б. Менеджери.
   В. Інвестори.
   Г. Працівники.

5. До основних завдань фінансового аналізу належить:
   А. Аналіз рекламної діяльності.
   Б. Оцінка фінансової стійкості підприємства.
   В. Планування виробничих потужностей.
   Г. Формування штатного розпису.

6. Фінансовий аналіз є складовою:
   А. Маркетингового аналізу.
   Б. Загального аналізу господарської діяльності.
   В. Логістичного аналізу.
   Г. Кадрового аналізу.

7. За організацією проведення фінансовий аналіз поділяється на:
   А. Повний і тематичний.
   Б. Попередній і поточний.
   В. Зовнішній і внутрішній.
   Г. Оперативний і стратегічний.

8. Зовнішній фінансовий аналіз здійснюється на основі:
   А. Даних управлінського обліку.
   Б. Первинних документів.
   В. Публічної фінансової звітності.
   Г. Внутрішніх регламентів.

9. Внутрішній фінансовий аналіз призначений для:
   А. Інвесторів.
   Б. Податкових органів.
   В. Конкурентів.
   Г. Управлінського персоналу підприємства.

10. Тематичний фінансовий аналіз зосереджується на:
    А. Усі фінансові процеси.
    Б. Окремих характеристиках фінансового стану.
    В. Виробничих показниках.
    Г. Організаційній структурі.

11. Аналіз фінансового стану підприємства в цілому належить до аналізу за:
    А. Періодом проведення.
    Б. Об’єктом аналізу.
    В. Ступенем деталізації.
    Г. Організацією проведення.

12. Попередній фінансовий аналіз спрямований на:
    А. Оцінку минулих результатів.
    Б. Вивчення поточних операцій.
    В. Прогнозування майбутніх фінансових позицій.
    Г. Контроль витрат.

13. Ретроспективний фінансовий аналіз базується на:
А. Планових показниках.
Б. Прогнозних даних.
В. Нормативних показниках.
Г. Звітних матеріалах минулих періодів.

14. Експрес-аналіз характеризується:
А. Аналізом обмеженої кількості ключових показників.
Б. Детальним дослідженням усіх показників.
В. Використанням лише математичних методів.
Г. Застосуванням прогнозних моделей.

15. Економіко-логічні прийоми включають:
А. Кореляційний аналіз.
Б. Регресійний аналіз.
В. Горизонтальний і вертикальний аналіз.
Г. Дискримінантний аналіз.

16. Горизонтальний аналіз передбачає:
А. Вивчення структури показників.
Б. Порівняння показників у часі.
В. Розрахунок нормативів.
Г. Оцінку ризиків.

17. Вертикальний аналіз спрямований на:
А. Вивчення структури фінансових показників.
Б. Визначення динаміки показників.
В. Аналіз трендів.
Г. Прогнозування результатів.

18. Трендовий аналіз використовується для:
А. Аналізу структури балансу.
Б. Виявлення випадкових коливань.
В. Визначення основної тенденції розвитку показників.
Г. Контролю витрат.

19. Факторний аналіз застосовується для:
А. Аналізу платоспроможності.
Б. Визначення впливу чинників на результативний показник.
В. Оцінки ліквідності.
Г. Аналізу структури активів.

20. До економіко-математичних прийомів належить:
А. Порівняння.
Б. Групування.
В. Кореляційно-регресійний аналіз.
Г. Деталізація.

21. Неформалізовані методи аналізу базуються на:
А. Жорстких математичних залежностях.
Б. Алгоритмах оптимізації.
В. Комп'ютерному моделюванні.
Г. Логічному описі аналітичних процедур.

22. Формалізовані методи фінансового аналізу передбачають:
А. Інтуїтивні оцінки.
Б. Експертні судження.
В. Жорстко формалізовані аналітичні залежності.
Г. Описові характеристики.

23. Дескриптивні моделі використовуються для:
А. Прогнозування фінансового стану.
Б. Порівняння з нормативами.
В. Описової оцінки фінансового стану.
Г. Оптимізації фінансових рішень.

24. Предикативні моделі застосовуються для:
А. Опису минулих результатів.
Б. Контролю нормативів.
В. Прогнозування фінансових показників.
Г. Аналізу структури балансу.

25. Аналіз беззбитковості належить до:
А. Дескриптивних моделей.
Б. Нормативних моделей.
В. Предикативних моделей.
Г. Статистичних моделей.

26. Нормативні моделі передбачають:
А. Прогнозування результатів.
Б. Порівняння фактичних даних з нормативами.
В. Аналіз динаміки показників.
Г. Аналіз структури капіталу.

27. Основним джерелом інформації для фінансового аналізу є:
А. Усні повідомлення менеджерів.
Б. Фінансова звітність.
В. Маркетингові дослідження.
Г. Соціологічні опитування.

28. До фінансової звітності відповідно до НП(С)БО 1 не належить:
А. Баланс.
Б. Звіт про фінансові результати.
В. Звіт про рух грошових коштів.
Г. Бізнес-план підприємства.

29. Для малих підприємств фінансова звітність включає:
А. Усі форми фінансової звітності.
Б. Лише баланс і звіт про фінансові результати.
В. Тільки звіт про рух грошових коштів.
Г. Лише примітки до звітності.

30. Первинні документи застосовуються для:
А. Поверхневого аналізу.
Б. Поглибленого фінансового аналізу.
В. Лише зовнішнього аналізу.
Г. Стратегічного планування.

31. Експертні оцінки використовуються переважно для:
А. Обліку витрат.
Б. Складання фінансової звітності.
В. Прогнозування фінансового стану.
Г. Контролю дебіторської заборгованості.

32. Інформаційна база фінансового аналізу формується з:
А. Одного джерела.
Б. Лише фінансової звітності.
В. Сукупності різних інформаційних джерел.
Г. Даних маркетингових досліджень.

33. Аналіз ліквідності підприємства належить до завдань:
А. Управлінського аналізу.
Б. Фінансового аналізу.
В. Виробничого аналізу.
Г. Соціального аналізу.

34. Аналіз рентабельності спрямований на оцінку:
А. Платоспроможності.
Б. Прибутковості діяльності.
В. Ліквідності активів.
Г. Структури капіталу.

35. Інвестиційна привабливість підприємства оцінюється в межах:
А. Аналізу витрат.
Б. Фінансового аналізу.
В. Оперативного обліку.
Г. Кадрового аналізу.

36. Ділова активність підприємства характеризує:
А. Рівень ризику.
Б. Ефективність використання ресурсів.
В. Обсяг інвестицій.
Г. Структуру капіталу.

37. Аналіз фінансової стійкості передбачає оцінку:
А. Доходів і витрат.
Б. Здатності підприємства функціонувати в довгостроковій перспективі.
В. Ринкової частки.
Г. Виробничих потужностей.

38. Комплексність фінансового аналізу означає:
А. Використання одного методу.
Б. Оцінку окремих показників.
В. Всебічне дослідження фінансового стану.
Г. Аналіз лише прибутку.

39. До якої групи моделей фінансового аналізу належить аналіз беззбитковості та побудова прогнозних фінансових звітів?
А. Дескриптивні.
Б. Нормативні.
В. Предикативні.
Г. Статистичні.

40. Визначте правильне поєднання виду аналізу та його характеристики:
А. Попередній – аналіз фактичних результатів за звітний період.
Б. Поточний – прогнозування фінансового стану на перспективу.
В. Ретроспективний – аналіз фінансових показників минулих періодів.
Г. Експрес-аналіз – детальна оцінка фінансового стану з використанням усіх показників.

Тема 2. Аналіз майна підприємства

1. Ключовою ознакою визнання ресурсу активом відповідно до НП(С)БО є:
   А. Його матеріальна форма.
   Б. Можливість швидкої реалізації.
   В. Контроль підприємства та очікування майбутніх вигод.
   Г. Наявність ринкової вартості.

2. Активи, що класифікуються за швидкістю обороту, поділяються на:
   А. Матеріальні та нематеріальні.
   Б. Фінансові та нефінансові.
   В. Оборотні та необоротні.
   Г. Реальні та потенційні.

3. До фінансових активів за формою функціонування належать:
   А. Основні засоби.
   Б. Запаси.
   В. Фінансові інвестиції.
   Г. Нематеріальні активи.

4. Поділ активів на валові та чисті здійснюється за ознакою:
   А. Ліквідності.
   Б. Участі у господарському процесі.
   В. Джерел фінансового формування.
   Г. Строків використання.

5. Яка група активів має найвищий рівень ліквідності?
   А. Низьколіквідні.
   Б. Середньоліквідні.
   В. Абсолютноліквідні.
   Г. Неліквідні.

6. Вертикальний аналіз балансу дозволяє:
   А. Оцінити зміну показників у часі.
   Б. Визначити структуру активів і пасивів.
   В. Розрахувати коефіцієнти оборотності.
   Г. Оцінити ліквідність активів.

7. Горизонтальний аналіз спрямований на:
   А. Аналіз структури активів.
   Б. Виявлення абсолютних і відносних змін статей балансу.
   В. Побудову агрегованого балансу.
   Г. Оцінку ліквідності підприємства.

8. Збільшення валюти балансу за інших рівних умов може свідчити про:
   А. Погіршення фінансового стану.
   Б. Зростання виробничого потенціалу.
   В. Зменшення господарської активності.
   Г. Падіння попиту на продукцію.

9. Зменшення валюти балансу найчастіше свідчить про:
   А. Прискорення оборотності активів.
   Б. Скорочення масштабів діяльності.
   В. Підвищення ефективності управління.
   Г. Оптимізацію структури активів.

10. Яка стаття балансу свідчить про вкрай незадовільний фінансовий стан?
    А. Гроші та їх еквіваленти.
    Б. Довгострокові фінансові інвестиції.
    В. Непокритий збиток.
    Г. Незавершені капітальні інвестиції.

11. Значна дебіторська заборгованість може свідчити про:
    А. Високу ліквідність підприємства.
    Б. Іммобілізацію оборотних активів.
    В. Зростання прибутковості.
    Г. Ефективну кредитну політику.

12. Агрегований аналітичний баланс використовується для:
А. Усунення впливу регулюючих статей і узагальнення даних.
Б. Деталізації первинних документів.
В. Розрахунку коефіцієнтів ліквідності.
Г. Прогнозування фінансових результатів.

13. Збільшення частки оборотних активів у структурі балансу може означати:
А. Формування більш мобільної структури активів.
Б. Зростання капіталомісткості.
В. Погіршення фінансової стійкості.
Г. Зменшення оборотності капіталу.

14. Необоротні активи – це активи, які використовуються:
А. До одного року.
Б. До одного операційного циклу.
В. Виключно у фінансовій діяльності.
Г. Понад один рік або операційний цикл.

15. До необоротних активів не належать:
А. Основні засоби.
Б. Інвестиційна нерухомість.
В. Поточні фінансові інвестиції.
Г. Нематеріальні активи.

16. Який показник характеризує ступінь фізичного зносу основних засобів?
А. Коефіцієнт придатності.
Б. Коефіцієнт зносу.
В. Коефіцієнт оновлення.
Г. Коефіцієнт вибуття.

17. Зростання коефіцієнта зносу основних засобів означає:
А. Підвищення технічного рівня виробництва.
Б. Старіння виробничого потенціалу.
В. Прискорення оборотності активів.
Г. Зростання капіталовіддачі.

18. Коефіцієнт придатності основних засобів показує:
А. Частку введених основних засобів.
Б. Частку вибулих основних засобів.
В. Частку залишкової вартості в первісній.
Г. Середній строк служби активів.

19. Коефіцієнт оновлення основних засобів характеризує:
А. Інтенсивність амортизації.
Б. Частку нових основних засобів у їх загальній вартості.
В. Рівень зносу.
Г. Частку вибуття активів.

20. Коефіцієнт вибуття основних засобів відображає:
А. Обсяг введених активів.
Б. Частку активів, що вибули за період.
В. Рівень фізичного зносу.
Г. Ефективність використання капіталу.

21. Капіталовіддача основних засобів показує:
А. Скільки основних засобів припадає на 1 грн доходу.
Б. Обсяг чистого доходу на 1 грн середньої вартості ОЗ.
В. Частку амортизації в доході.
Г. Інтенсивність оновлення ОЗ.

22. Зростання капіталомісткості означає:
А. Підвищення ефективності використання ОЗ.
Б. Зменшення потреби в основних засобах.
В. Зниження ефективності використання ОЗ.
Г. Прискорення обороту капіталу.

23. Основне призначення оборотних активів полягає у:
А. Забезпеченні інвестиційної діяльності.
Б. Формуванні статутного капіталу.
В. Забезпеченні безперервності виробництва і реалізації.
Г. Накопиченні резервів.

24. До оборотних активів не належать:
А. Запаси.
Б. Гроші та їх еквіваленти.
В. Довгострокова дебіторська заборгованість.
Г. Поточні фінансові інвестиції.

25. Зростання питомої ваги виробничих запасів може свідчити про:
А. Прискорення обороту коштів.
Б. Іммобілізацію оборотних активів.
В. Підвищення ліквідності.
Г. Зменшення виробничого потенціалу.

26. Основним ризиком надмірної дебіторської заборгованості є:
А. Зростання прибутковості.
Б. Погіршення ліквідності.
В. Зменшення витрат.
Г. Прискорення обороту капіталу.

27. Коефіцієнт оборотності оборотних активів показує:
А. Кількість днів одного обороту.
Б. Суму оборотних активів на 1 грн доходу.
В. Кількість оборотів за період.
Г. Частку оборотних активів у балансі.

28. Збільшення коефіцієнта оборотності означає:
А. Сповільнення обороту.
Б. Погіршення використання активів.
В. Прискорення обороту коштів.
Г. Зростання капіталомісткості.

29. Коефіцієнт завантаження оборотних активів є:
А. Прямим показником ефективності.
Б. Зворотним до коефіцієнта оборотності.
В. Показником ліквідності.
Г. Показником платоспроможності.

30. Тривалість обороту оборотного капіталу показує:
А. Кількість оборотів за рік.
Б. Час одного повного обороту в днях.
В. Частку запасів у оборотних активах.
Г. Обсяг вивільнених коштів.

31. Прискорення оборотності оборотних активів призводить до:
А. Вивільнення оборотного капіталу.
Б. Збільшення потреби в капіталі.
В. Зростання запасів.
Г. Погіршення ліквідності.

32. Для аналізу структури оборотних активів застосовується:
А. Вертикальний аналіз.
Б. Горизонтальний аналіз.
В. Факторний аналіз.
Г. Регресійний аналіз.

33. Показник вивільнення оборотного капіталу виникає при:
А. Зростанні тривалості обороту.
Б. Сповільненні обороту.
В. Зростанні запасів.
Г. Прискоренні обороту.

34. Надмірна частка запасів у структурі оборотних активів знижує:
А. Прибутковість.
Б. Ліквідність.
В. Капіталовіддачу.
Г. Фінансову стійкість.

35. Оборотність запасів характеризує:
А. Швидкість їх реалізації.
Б. Частку запасів у балансі.
В. Рівень зносу.
Г. Ступінь ліквідності підприємства.

36. Які активи формують виробничий потенціал підприємства?
А. Оборотні активи.
Б. Необоротні активи, передусім основні засоби.
В. Фінансові інвестиції.
Г. Грошові кошти.

37. Які зміни в активах є позитивними за умови стабільного попиту?
А. Зростання дебіторської заборгованості.
Б. Зростання частки грошових коштів і виробничих активів.
В. Зростання неліквідних активів.
Г. Зменшення оборотних активів.

38. Ефективність використання активів найповніше відображається через:
А. Абсолютні показники.
Б. Відносні показники оборотності та віддачі.
В. Балансову вартість активів.
Г. Номінальні зміни.

39. Аналіз динаміки майна підприємства передбачає:
А. Оцінку структури за один період.
Б. Порівняння показників у часі.
В. Лише розрахунок коефіцієнтів.
Г. Побудову прогнозів.

40. Основним результатом аналізу майна підприємства є:
А. Визначення величини активів.
Б. Виявлення резервів підвищення ефективності їх використання.
В. Складання фінансової звітності.
Г. Контроль бухгалтерського обліку.

Тема 3. Аналіз джерел формування капіталу підприємства

1. До джерел формування капіталу підприємства належать:
   А. Лише власні ресурси підприємства.
   Б. Власні та залучені ресурси без зобов'язань.
   В. Власні та позикові джерела.
   Г. Лише короткострокові зобов'язання.

2. У фінансовій звітності джерела формування капіталу відображаються у:
   А. Активі балансу.
   Б. Пасиві балансу.
   В. Примітках до звітності.
   Г. Звіті про рух грошових коштів.

3. Який із наведених елементів не належить до власного капіталу?
   А. Зареєстрований капітал.
   Б. Резервний капітал.
   В. Довгострокові кредити банку.
   Г. Нерозподілений прибуток.

4. Позиковий капітал підприємства характеризує:
   А. Суму грошових коштів у касі.
   Б. Величину можливих майбутніх вилучень коштів.
   В. Обсяг інвестицій у необоротні активи.
   Г. Рівень фінансової автономії.

5. За строками погашення зобов'язання поділяються на:
   А. Внутрішні та зовнішні.
   Б. Операційні та фінансові.
   В. Довгострокові та поточні.
   Г. Забезпечені та незабезпечені.

6. До довгострокових зобов'язань належать:
   А. Кредиторська заборгованість за товари.
   Б. Короткострокові кредити банків.
   В. Довгострокові кредити банків.
   Г. Доходи майбутніх періодів.

7. Поточні зобов'язання підприємства повинні бути погашені:
   А. Протягом 6 місяців.
   Б. До кінця фінансового року.
   В. Протягом 12 місяців або операційного циклу.
   Г. Після завершення інвестиційного проєкту.

8. Основне призначення довгострокових джерел капіталу полягає у фінансуванні:
   А. Оборотних активів.
   Б. Поточних витрат.
   В. Необоротних активів.
   Г. Дивідендних виплат.

9. До поточної кредиторської заборгованості не належать зобов'язання:
   А. За товари, роботи, послуги.
   Б. З оплати праці.
   В. За довгостроковими кредитами банку.
   Г. За розрахунками з бюджетом.

10. Оптимальність структури капіталу підприємства визначається співвідношенням:
    А. Активів і зобов'язань.
    Б. Доходів і витрат.
    В. Власного і позикового капіталу.
    Г. Оборотних і необоротних активів.

11. Для кредиторів найбільш привабливою є структура капіталу з високою часткою:
    А. Поточних зобов'язань.
    Б. Позикового капіталу.
    В. Власного капіталу.
    Г. Доходів майбутніх періодів.

12. Аналіз структури джерел формування капіталу доцільно здійснювати:
А. Лише за звітний рік.
Б. Лише на дату балансу.
В. У динаміці за кілька років.
Г. Лише у порівнянні з планом.

13. Коефіцієнт фінансової стабільності характеризує:
А. Співвідношення власного і позикового капіталу.
Б. Частку позикового капіталу в активах.
В. Оборотність капіталу.
Г. Платоспроможність підприємства.

14. Зростання коефіцієнта фінансового ризику свідчить про:
А. Підвищення фінансової стійкості.
Б. Зростання частки власного капіталу.
В. Посилення залежності від позикових коштів.
Г. Підвищення ліквідності активів.

15. Коефіцієнт фінансової залежності показує:
А. Величину валюти балансу на 1 грн власного капіталу.
Б. Частку власного капіталу.
В. Оборотність активів.
Г. Рентабельність капіталу.

16. Вартість капіталу залежить насамперед від:
А. Обсягу реалізації продукції.
Б. Величини амортизації.
В. Структури активів.
Г. Джерел його залучення.

17. До основних джерел формування капіталу належать:
А. Запаси і дебіторська заборгованість.
Б. Грошові кошти.
В. Основні засоби.
Г. Кредити, облігації, акції, нерозподілений прибуток.

18. Вартість позикового капіталу визначається переважно на основі:
А. Дивідендної політики.
Б. Структури балансу.
В. Рентабельності активів.
Г. Ставки позикового відсотка.

19. Нерозподілений прибуток розглядається як джерело капіталу з вартістю, що дорівнює:
А. Нулю.
Б. Вартості позикового капіталу.
В. Альтернативній доходності власного капіталу.
Г. Облікової ставці НБУ.

20. Рентабельність власного капіталу визначається як відношення:
А. Чистого прибутку до середньої величини власного капіталу.
Б. Прибутку до активів.
В. Доходу до позикового капіталу.
Г. Виручки до капіталу.

21. Рентабельність позикового капіталу характеризує:
А. Ефективність використання активів.
Б. Ефективність залучення кредитів.
В. Платоспроможність підприємства.
Г. Структуру капіталу.

22. Економічна доцільність залучення позикового капіталу виникає, коли:
А. Ставка кредиту вища за рентабельність.
Б. Рентабельність активів дорівнює ставці кредиту.
В. Рентабельність інвестованого капіталу перевищує ставку кредиту.
Г. Підприємство має дефіцит власних коштів.

23. Ефект фінансового важеля відображає:
А. Вплив позикового капіталу на рентабельність власного капіталу.
Б. Зміну структури активів.
В. Рівень ліквідності.
Г. Швидкість обороту капіталу.

24. До складових ефекту фінансового важеля належать:
А. Оборотність і ліквідність.
Б. Фінансова стабільність і автономія.
В. Диференціал і плече фінансового важеля.
Г. Прибутковість і платоспроможність.

25. Плече фінансового важеля визначається співвідношенням:
А. Власного та позикового капіталу.
Б. Позикового та власного капіталу.
В. Валюти балансу та власного капіталу.
Г. Власного капіталу та валюти балансу.

26. Надмірне зростання позикового капіталу може призвести до:
А. Зростання ліквідності.
Б. Збільшення власного капіталу.
В. Підвищення автономії.
Г. Зниження фінансової стійкості.

27. Обмеженням використання ефекту фінансового важеля є:
А. Коефіцієнт оборотності.
Б. Рівень інфляції.
В. Рентабельність активів.
Г. Коефіцієнт ліквідності та забезпеченості власним оборотним капіталом.

28. Аналіз ефективності використання капіталу має на меті:
А. Визначення податкових зобов'язань.
Б. Оцінку здатності капіталу генерувати прибуток.
В. Аналіз структури активів.
Г. Визначення потреби в інвестиціях.

29. Зростання частки позикового капіталу за стабільного прибутку призводить до:
А. Автоматичного зростання ліквідності.
Б. Зменшення боргового навантаження.
В. Зростання автономії.
Г. Підвищення фінансового ризику.

30. Якщо коефіцієнт фінансової автономії зменшується, це означає:
А. Посилення незалежності підприємства.
Б. Зростання частки власного капіталу.
В. Зростання залежності від зовнішніх джерел.
Г. Підвищення фінансової стабільності.

31. Найбільш стабільним джерелом формування капіталу є:
А. Короткострокові кредити.
Б. Кредиторська заборгованість.
В. Власний капітал.
Г. Доходи майбутніх періодів.

32. Аналіз вартості капіталу є необхідним для:
А. Оцінки доцільності фінансування інвестицій.
Б. Визначення ліквідності балансу.
В. Розрахунку амортизації.
Г. Аналізу дебіторської заборгованості.

33. Якщо рентабельність власного капіталу зростає за рахунок залучення кредитів, це означає:
А. Негативний ефект фінансового важеля.
Б. Нейтральний ефект.
В. Позитивний ефект фінансового важеля.
Г. Відсутність фінансового важеля.

34. Аналіз джерел формування капіталу починається з:
А. Аналізу пасиву балансу.
Б. Аналізу грошових потоків.
В. Аналізу активів.
Г. Аналізу прибутку.

35. Зростання частки довгострокових зобов’язань у пасиві зазвичай свідчить про:
А. Зниження інвестиційної активності.
Б. Орієнтацію на короткострокове фінансування.
В. Фінансування довгострокових активів.
Г. Погіршення ліквідності.

36. Найбільш ризикованою є стратегія фінансування, за якої:
А. Необоротні активи фінансуються власним капіталом.
Б. Оборотні активи фінансуються поточними зобов’язаннями.
В. Необоротні активи фінансуються короткостроковими кредитами.
Г. Використовується лише власний капітал.

37. Аналіз ефективності капіталу доцільно здійснювати:
А. Лише на дату балансу.
Б. Без урахування структури капіталу.
В. Лише за плановими даними.
Г. У динаміці.

38. Показником, що безпосередньо відображає результативність використання капіталу, є:
А. Коефіцієнт автономії.
Б. Коефіцієнт фінансового ризику.
В. Рентабельність капіталу.
Г. Коефіцієнт ліквідності.

39. Раціональна структура капіталу забезпечує:
А. Мінімізацію витрат.
Б. Максимізацію ризику.
В. Повну відмову від кредитів.
Г. Баланс між прибутковістю і ризиком.

40. Кінцевою метою аналізу джерел формування капіталу є:
А. Визначення вартості активів.
Б. Оцінка фінансової стійкості та ефективності фінансування.
В. Розрахунок податків.
Г. Визначення обсягу дебіторської заборгованості.

Тема 4. Аналіз грошових потоків підприємства

1. Грошові потоки підприємства характеризують:
   А. Лише рух готівкових коштів.
   Б. Процеси формування прибутку.
   В. Зміну структури активів підприємства.
   Г. Надходження та вибуття грошей і їх еквівалентів.

2. Основне значення аналізу грошових потоків полягає у:
   А. Оцінці здатності підприємства генерувати грошові кошти.
   Б. Контролі бухгалтерських записів.
   В. Визначенні рентабельності активів.
   Г. Формуванні податкової бази.

3. Грошові потоки обслуговують такі види діяльності:
   А. Операційну та фінансову.
   Б. Інвестиційну та виробничу.
   В. Операційну, інвестиційну та фінансову.
   Г. Лише основну діяльність.

4. Позитивний грошовий потік означає:
   А. Перевищення витрат над доходами.
   Б. Зростання кредиторської заборгованості.
   В. Виникнення дефіциту коштів.
   Г. Надходження грошових коштів.

5. Негативний грошовий потік характеризує:
   А. Вибуття грошових коштів.
   Б. Надходження коштів від покупців.
   В. Збільшення залишку коштів.
   Г. Формування прибутку.

6. Чистий грошовий потік визначається як:
   А. Сума позитивних грошових потоків.
   Б. Сума негативних грошових потоків.
   В. Різниця між позитивним і негативним грошовими потоками.
   Г. Сума залишків коштів на початок і кінець періоду.

7. Надлишковий грошовий потік виникає за умови:
   А. Дефіциту коштів.
   Б. Перевищення потреби у грошах над їх надходженням.
   В. Зменшення обсягу продажів.
   Г. Перевищення надходжень над потребами підприємства.

8. Дефіцитний грошовий потік свідчить про:
   А. Надмірні залишки коштів.
   Б. Порушення платіжної дисципліни.
   В. Нестачу коштів для здійснення платежів.
   Г. Високу прибутковість підприємства.

9. За безперервністю формування грошові потоки поділяються на:
   А. Позитивні і негативні.
   Б. Валові і чисті.
   В. Реальні та номінальні.
   Г. Регулярні та дискретні.

10. Синхронізація грошових потоків у часі сприяє:
   А. Поліпшенню ліквідності.
   Б. Зростанню витрат.
   В. Погіршенню фінансової стійкості.
   Г. Зниженню рентабельності.

11. Операційний цикл підприємства – це проміжок часу між:
   А. Отриманням прибутку та його розподілом.
   Б. Придбанням ресурсів і виплатою дивідендів.
   В. Формуванням і використанням капіталу.
   Г. Придбанням запасів і надходженням коштів від реалізації.

12. Фінансовий цикл характеризує період:
   А. Виробництва продукції.
   Б. Обігу дебіторської заборгованості.
   В. Реалізації готової продукції.
   Г. Вилучення грошових коштів з обороту.

13. Операційний цикл визначається як сума:
А. Виробничого циклу і обороту кредиторської заборгованості.
Б. Обороту активів і капіталу.
В. Фінансового циклу і обороту запасів.
Г. Виробничого циклу і обороту дебіторської заборгованості.

14. Фінансовий цикл розраховується як різниця між:
А. Операційним циклом і оборотом дебіторської заборгованості.
Б. Виробничим і операційним циклами.
В. Операційним циклом і оборотом кредиторської заборгованості.
Г. Оборотом запасів і оборотом коштів.

15. Скорочення фінансового циклу свідчить про:
А. Зростання потреби в позикових коштах.
Б. Погіршення платоспроможності.
В. Прискорення обороту капіталу.
Г. Зменшення обсягу продажів.

16. Збільшення тривалості операційного циклу зазвичай означає:
А. Уповільнення обороту коштів.
Б. Поліпшення ліквідності.
В. Зростання чистого грошового потоку.
Г. Підвищення прибутковості.

17. Основним фактором впливу на тривалість фінансового циклу є:
А. Рівень інфляції.
Б. Структура витрат.
В. Швидкість погашення кредиторської заборгованості.
Г. Обсяг власного капіталу.

18. Прямий метод аналізу грошових потоків дозволяє:
А. Перетворити прибуток у грошовий потік.
Б. Визначити лише чистий грошовий потік.
В. Проаналізувати джерела надходжень і напрями витрат.
Г. Оцінити фінансову стійкість.

19. Непрямий метод аналізу грошових потоків базується на:
А. Аналізі валових надходжень.
Б. Планових показниках бюджету.
В. Аналізі руху коштів за рахунками.
Г. Коригуванні чистого прибутку.

20. Коефіцієнт ліквідності грошових потоків показує:
А. Частку чистого прибутку.
Б. Оборотність активів.
В. Рівень фінансової автономії.
Г. Співвідношення позитивного і негативного грошових потоків.

21. Коефіцієнт платоспроможності за грошовим потоком характеризує:
А. Здатність підприємства погашати зобов'язання.
Б. Структуру капіталу.
В. Рентабельність продажів.
Г. Рівень інвестиційної активності.

22. Рентабельність витрачених грошових коштів визначається як:
А. Відношення виручки до витрат.
Б. Відношення чистого доходу до капіталу.
В. Відношення прибутку до активів.
Г. Відношення чистого прибутку до негативного грошового потоку.

23. Рентабельність позитивного грошового потоку показує:
А. Частку прибутку у витратах.
Б. Ефективність використання активів.
В. Частку чистого прибутку в надходженнях коштів.
Г. Швидкість обороту капіталу.

24. Аналіз грошових потоків у динаміці дає змогу:
А. Визначити лише залишок коштів.
Б. Оцінити тенденції зміни платоспроможності.
В. Розрахувати податкові зобов'язання.
Г. Визначити структуру активів.

25. Позитивний чистий грошовий потік свідчить про:
А. Дефіцит ліквідності.
Б. Здатність підприємства до самофінансування.
В. Зростання кредиторської заборгованості.
Г. Зниження ефективності діяльності.

26. Основною метою планування грошових потоків є:
А. Максимізація прибутку.
Б. Мінімізація податків.
В. Оптимізація структури активів.
Г. Забезпечення постійної платоспроможності.

27. Грошовий бюджет відображає:
А. План руху грошових коштів у часі.
Б. Лише доходи підприємства.
В. Структуру капіталу.
Г. План прибутків і збитків.

28. Непрямий метод планування грошових потоків ефективний при:
А. Місячному плануванні.
Б. Декадному плануванні.
В. Річному і квартальному плануванні.
Г. Поточному контролі платежів.

29. Першим етапом планування грошових потоків є прогноз:
А. Інвестиційної діяльності.
Б. Фінансової діяльності.
В. Операційної діяльності.
Г. Залишку коштів.

30. Другий етап планування грошових потоків пов’язаний з:
А. Оцінкою прибутковості.
Б. Інвестиційною діяльністю.
В. Фінансовою діяльністю.
Г. Аналізом балансу.

31. Фінансова діяльність у плані грошових потоків має забезпечити:
А. Скорочення витрат.
Б. Формування прибутку.
В. Джерела зовнішнього фінансування.
Г. Зростання активів.

32. Чистий грошовий потік підприємства в цілому визначається як:
А. Сума залишків коштів.
Б. Сума позитивних потоків.
В. Сума грошових потоків за всіма видами діяльності.
Г. Різниця між загальними надходженнями і витратами.

33. Планування грошових потоків дозволяє:
А. Забезпечити збалансованість надходжень і витрат.
Б. Усунути фінансові ризики повністю.
В. Підвищити податкове навантаження.
Г. Зменшити обсяг продажів.

34. Основним результатом планування грошових потоків є:
А. Формування балансу.
Б. Забезпечення ліквідності і платоспроможності.
В. Зростання рентабельності активів.
Г. Оптимізація структури капіталу.

35. Хронічний дефіцит грошового потоку призводить до:
А. Погіршення платоспроможності.
Б. Зростання фінансової стійкості.
В. Зменшення потреби у фінансуванні.
Г. Підвищення прибутковості.

36. Надлишковий грошовий потік за відсутності інвестування може свідчити про:
А. Раціональну фінансову політику.
Б. Дефіцит ліквідності.
В. Високий фінансовий ризик.
Г. Неефективне використання ресурсів.

37. Негативний грошовий потік з операційної діяльності є:
А. Нормальним явищем для стабільного підприємства.
Б. Свідченням зростання прибутку.
В. Ознакою інвестиційної активності.
Г. Ознакою фінансових труднощів.

38. Стійкий позитивний грошовий потік з операційної діяльності свідчить про:
А. Високу залежність від кредитів.
Б. Фінансову стабільність підприємства.
В. Надмірні запаси.
Г. Зростання фінансового циклу.

39. Основним джерелом покриття дефіциту грошових коштів є:
А. Залишки готової продукції.
Б. Запаси сировини.
В. Амортизаційні відрахування.
Г. Позикові кошти.

40. Поліпшення управління дебіторською заборгованістю сприяє:
А. Подовженню фінансового циклу.
Б. Зростанню негативного грошового потоку.
В. Прискоренню надходження коштів.
Г. Зменшенню прибутку.

Тема 5. Аналіз фінансової стійкості підприємства

1. Фінансова стійкість підприємства відображає насамперед:
   А. Рівень рентабельності продажів.
   Б. Спроможність генерувати прибуток у короткостроковому періоді.
   В. Стан фінансових ресурсів, що забезпечує безперервність кругообігу капіталу.
   Г. Ефективність маркетингової політики.

2. Аналіз фінансової стійкості є важливим для інвесторів, оскільки дозволяє оцінити:
   А. Спроможність підприємства відповідати за зобов'язаннями.
   Б. Конкурентоспроможність продукції.
   В. Обсяг реалізації продукції.
   Г. Швидкість обороту запасів.

3. Надлишкова фінансова стійкість підприємства може призвести до:
   А. Підвищення платоспроможності.
   Б. Зростання ліквідності активів.
   В. Гальмування розвитку підприємства.
   Г. Зниження фінансових ризиків.

4. Фінансова стійкість характеризує результат:
   А. Лише операційної діяльності.
   Б. Лише фінансової діяльності.
   В. Сукупності операційного, інвестиційного та фінансового розвитку.
   Г. Інвестиційної діяльності в короткостроковому періоді.

5. Одним із критеріїв оцінювання фінансової стійкості є:
   А. Рівень ділової активності.
   Б. Структура витрат підприємства.
   В. Обсяг грошових потоків.
   Г. Покриття запасів стабільними джерелами фінансування.

6. Фінансова стійкість відображає ступінь:
   А. Операційної гнучкості.
   Б. Інвестиційної активності.
   В. Фінансової незалежності підприємства.
   Г. Комерційного ризику.

7. Абсолютні показники фінансової стійкості використовуються для:
   А. Оцінки платоспроможності.
   Б. Розрахунку грошових потоків.
   В. Аналізу прибутковості.
   Г. Визначення типу фінансової стійкості.

8. Власний оборотний капітал визначається як різниця між:
   А. Необоротними активами та власним капіталом.
   Б. Власним капіталом і довгостроковими зобов'язаннями.
   В. Оборотними активами та поточними зобов'язаннями.
   Г. Запасами і дебіторською заборгованістю.

9. Абсолютна фінансова стійкість підприємства має місце, коли:
   А. Запаси дорівнюють власному капіталу.
   Б. Запаси покриваються власним оборотним капіталом.
   В. Запаси фінансуються короткостроковими кредитами.
   Г. Запаси перевищують джерела фінансування.

10. Кризовий фінансовий стан означає:
   А. Надлишок оборотних активів.
   Б. Високу фінансову незалежність.
   В. Переважання власного капіталу.
   Г Недостатність планових джерел фінансування запасів.

11. Для визначення типу фінансової стійкості складається:
   А. Звіт про фінансові результати.
   Б. Звіт про рух грошових коштів.
   В. Агрегований баланс.
   Г. Прогнозний баланс.

12. Абсолютні показники фінансової стійкості є:
А. Відносними коефіцієнтами.
Б. Стохастичними оцінками.
В. Порівняльними величинами запасів і джерел.
Г. Інтегральними індексами.

13. Основною метою аналізу абсолютних показників є:
А. Оцінка рентабельності активів.
Б. Визначення типу фінансового стану.
В. Аналіз ліквідності балансу.
Г. Прогнозування грошових потоків.

14. До відносних показників фінансової стійкості не належить:
А. Коефіцієнт автономії.
Б. Коефіцієнт фінансової стабільності.
В. Власний оборотний капітал.
Г. Коефіцієнт фінансового ризику.

15. Коефіцієнт маневреності власного капіталу показує:
А. Частку позикового капіталу.
Б. Рівень фінансового ризику.
В. Здатність власного капіталу до маневрування.
Г. Ступінь ліквідності активів.
16. Коефіцієнт мобільності розраховується як відношення:
А. Необоротних активів до оборотних.
Б. Запасів до оборотних активів.
В. Власного капіталу до активів.
Г. Оборотних активів до необоротних.

17. Коефіцієнт забезпечення запасів власним оборотним капіталом відображає:
А. Рентабельність запасів.
Б. Швидкість їх обороту.
В. Ступінь фінансової автономії формування запасів.
Г. Частку кредиторської заборгованості.

18. Коефіцієнт фінансового ризику характеризує:
А. Рівень ліквідності.
Б. Оборотність активів.
В. Прибутковість діяльності.
Г. Співвідношення позикового і власного капіталу.

19. Зростання коефіцієнта автономії свідчить про:
А. Підвищення фінансової залежності.
Б. Зростання частки позикового капіталу.
В. Посилення фінансової незалежності.
Г. Зниження платоспроможності.

20. Коефіцієнт довгострокового залучення позикових коштів показує:
А. Частку короткострокових зобов'язань.
Б. Рівень ліквідності балансу.
В. Ступінь залежності від довгострокових джерел.
Г. Оборотність капіталу.

21. Співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості використовується для:
А. Оцінки платоспроможності.
Б. Аналізу структури зобов'язань.
В. Оцінки фінансової рівноваги розрахунків.
Г. Аналізу прибутковості.

22. Коефіцієнт короткострокової заборгованості відображає:
А. Частку власного капіталу.
Б. Рівень інвестиційної активності.
В. Питому вагу поточних зобов'язань у позиковому капіталі.
Г. Ступінь фінансової автономії.

23. Аналіз відносних показників фінансової стійкості здійснюється:
А. Лише за один період.
Б. У динаміці та порівнянні з нормативами.
В. Тільки за плановими даними.
Г. Лише за галузевими показниками.

24. Запас фінансової стійкості визначається за допомогою:
А. Факторного аналізу.
Б. Маржинального аналізу.
В. Трендового аналізу.
Г. Кореляційного аналізу.

25. Точка беззбитковості відповідає ситуації, коли:
А. Прибуток максимальний.
Б. Дохід перевищує витрати.
В. Дохід дорівнює витратам.
Г. Витрати мінімальні.

26. Поріг рентабельності відображає:
А. Максимальний обсяг реалізації.
Б. Рівень змінних витрат.
В. Мінімальний прибуток.
Г. Обсяг доходу для беззбиткової діяльності.

27. Високий рівень запасу фінансової стійкості свідчить про:
А. Високу собівартість.
Б. Значні фінансові ризики.
В. Фінансову захищеність підприємства.
Г. Надлишок позикового капіталу.

28. Межа безпечності характеризує:
А. Рівень ліквідності.
Б. Фінансову автономію.
В. Рентабельність активів.
Г. Можливість маневру в ціновій та виробничій політиці.

29. Запас фінансової стійкості у відсотках показує:
А. Абсолютну суму прибутку.
Б. Частку постійних витрат.
В. Частку змінних витрат.
Г. Частку можливого зниження доходу.

30. Чистий дохід від реалізації продукції становить 3 000 тис. грн, поріг рентабельності – 2 200 тис. грн. Визначте запас фінансової стійкості у відсотках.
А. 20,0 %.
Б. 26,7 %.
В. 36,7 %.
Г. 73,3 %.

31. Власний капітал підприємства дорівнює 800 тис. грн, власний оборотний капітал – 200 тис. грн. Чому дорівнює коефіцієнт маневреності власного капіталу?
А. 0,15.
Б. 0,20.
В. 0,25.
Г. 0,40.

32. Постійні витрати підприємства становлять 480 тис. грн, маржинальний дохід - 1 200 тис. грн, чистий дохід - 2 400 тис. грн. Чому дорівнює поріг рентабельності діяльності підприємства?
А. 720 тис. грн
Б. 1 440 тис. грн
В. 1 200 тис. грн
Г. 960 тис. грн

33. Нестійкий фінансовий стан характеризується:
А. Повною платоспроможністю.
Б. Фінансуванням запасів лише власним капіталом.
В. Відсутністю позикового капіталу.
Г. Залученням короткострокових кредитів для фінансування запасів.

34. Підприємство має додатний власний оборотний капітал, але від'ємний чистий грошовий потік. Це свідчить про:
А. Абсолютну фінансову стійкість.
Б. Надлишкову фінансову стійкість.
В. Кризовий фінансовий стан.
Г. Тимчасову втрату платоспроможності при збереженні фінансової стійкості.

35. Коефіцієнт маневреності власного капіталу знижується, якщо:
А. Зростає частка оборотних активів.
Б. Збільшується частка необоротних активів.
В. Зростає власний капітал при незмінному власному оборотному капіталі.
Г. Скорочуються довгострокові зобов'язання.

36. Високе значення коефіцієнта фінансового ризику означає:
А. Підвищення автономії підприємства.
Б. Переважання власних джерел фінансування.
В. Значну залежність від позикового капіталу.
Г. Зростання платоспроможності.

37. Якщо підприємство має високий запас фінансової стійкості, це означає:
А. Мінімальний обсяг реалізації.
Б. Високу частку змінних витрат.
В. Значну межу безпечності щодо зниження доходів.
Г. Низьку точку беззбитковості.

38. Підприємство фінансує запаси за рахунок власного оборотного капіталу та довгострокових зобов'язань. Це означає, що:
А. Фінансовий стан кризовий.
Б. Фінансова стійкість нормальна.
В. Фінансова стійкість абсолютна.
Г. Платоспроможність порушена.

39. Який фактор найбільше впливає на зміну запасу фінансової стійкості?
А. Структура балансу.
Б. Обсяг амортизаційних відрахувань.
В. Частка дебіторської заборгованості.
Г. Обсяг постійних витрат і рівень маржинального доходу.

40. Якщо підприємство має від'ємний власний оборотний капітал, це означає, що:
А. Оборотні активи повністю покривають поточні зобов'язання.
Б. Платоспроможність гарантована.
В. Частина необоротних активів фінансується короткостроковими зобов'язаннями.
Г. Фінансова стійкість абсолютна.

Тема 6. Аналіз ліквідності та платоспроможності підприємства

1. Якщо коефіцієнт загальної ліквідності менший за 1, це означає, що:
   А. Підприємство має надлишок оборотних активів.
   Б. Баланс є ліквідним.
   В. Підприємство є неплатоспроможним.
   Г. Фінансовий ризик відсутній.

2. Якщо коефіцієнт абсолютної ліквідності дорівнює 0,1, це свідчить про:
   А. Надлишкову грошову платоспроможність.
   Б. Оптимальну структуру активів.
   В. Недостатню миттєву платоспроможність.
   Г. Високу ліквідність балансу.

3. Якщо А1 ≥ П1, це означає, що:
   А. Підприємство здатне негайно погасити найбільш термінові зобов'язання.
   Б. Баланс є абсолютно ліквідним.
   В. Поточна ліквідність забезпечена повністю.
   Г. Довгострокова платоспроможність гарантована.

4. Якщо не виконується жодна з умов ліквідності балансу, то:
   А. Баланс є частково ліквідним.
   Б. Баланс є абсолютно ліквідним.
   В. Баланс є неліквідним.
   Г. Підприємство має надлишкову ліквідність.

5. Якщо зростання коефіцієнта швидкої ліквідності відбулося за рахунок простроченої дебіторської заборгованості, це означає:
   А. Формальне покращення показника без реального ефекту.
   Б. Реальне зростання платоспроможності.
   В. Підвищення ліквідності активів.
   Г. Зниження фінансового ризику.

6. Якщо А1 + А2 < П1 + П2, це означає:
   А. Поточна ліквідність балансу недостатня.
   Б. Баланс абсолютно ліквідний.
   В. Платоспроможність підприємства висока.
   Г. Підприємство має надлишкові грошові кошти.

7. Якщо коефіцієнт швидкої ліквідності перевищує 2, це може свідчити про:
   А. Дефіцит оборотних активів.
   Б. Високу фінансову залежність.
   В. Кризову платоспроможність.
   Г. Неефективне управління дебіторською заборгованістю.

8. Якщо коефіцієнт абсолютної ліквідності відповідає нормативу, це означає:
   А. Повну фінансову стійкість.
   Б. Гарантовану перспективну платоспроможність.
   В. Здатність негайно погасити частину поточних зобов'язань.
   Г. Абсолютну ліквідність балансу.

9. Якщо підприємство має високий коефіцієнт загальної ліквідності, але низький коефіцієнт абсолютної ліквідності, це означає:
   А. Надлишок грошових коштів.
   Б. Кризовий фінансовий стан.
   В. Потенційну, але не миттєву платоспроможність.
   Г. Повну ліквідність балансу.

10. Якщо високоліквідні активи (А1) підприємства дорівнюють 120 тис. грн, поточні зобов'язання та забезпечення (П1+П2) – 400 тис. грн, то коефіцієнт абсолютної ліквідності становитиме:
   А. 0,3.
   Б. 0,5.
   В. 0,2.
   Г. 0,1.

11. Якщо А3 > П3, це означає:
А. Забезпечення перспективної ліквідності.
Б. Порушення перспективної ліквідності.
В. Абсолютну ліквідність балансу.
Г. Нестачу оборотних активів.

12. Якщо А4 > П4, це означає:
А. Власний капітал перевищує необоротні активи.
Б. Баланс є ліквідним.
В. Частина необоротних активів фінансується позиковим капіталом.
Г. Високу автономію підприємства.

13. Якщо підприємство залучає зовнішні джерела фінансування для підтримання платоспроможності, це характеризує:
А. Ліквідність активів.
Б. Ліквідність балансу.
В. Ліквідність підприємства.
Г. Абсолютну ліквідність.

14. Якщо коефіцієнт оперативної платоспроможності менший за 1, це означає:
А. Надлишок платіжних засобів.
Б. Високу ліквідність балансу.
В. Поточну неплатоспроможність.
Г. Фінансову незалежність.

15. Якщо платіжні засоби перевищують строкові зобов'язання, це свідчить про:
А. Кризовий фінансовий стан.
Б. Надлишок оборотного капіталу.
В. Абсолютну ліквідність балансу.
Г. Поточну платоспроможність.

16. Якщо ліквідність активів оцінюється за часом перетворення у гроші, це означає:
А. Аналіз платоспроможності.
Б. Аналіз фінансової стійкості.
В. Аналіз ліквідності активів.
Г. Аналіз прибутковості.

17. Якщо коефіцієнт загальної ліквідності дорівнює 1,8, це означає:
А. Баланс є неліквідним.
Б. Кризовий фінансовий стан.
В. Оптимальний рівень платоспроможності.
Г. Недостатність оборотних активів.

18. Якщо підприємство має достатню ліквідність балансу, але не має доступу до зовнішніх джерел фінансування, це означає:
А. Високу ліквідність підприємства.
Б. Фінансову незалежність.
В. Абсолютну платоспроможність.
Г. Обмежену ліквідність підприємства.

19. Якщо дебіторська заборгованість є якісною, це позитивно впливає на:
А. Коефіцієнт швидкої ліквідності.
Б. Коефіцієнт абсолютної ліквідності.
В. Коефіцієнт автономії.
Г. Коефіцієнт фінансового ризику.

20. Якщо коефіцієнт швидкої ліквідності менший за 0,6, це означає:
А. Надлишок оборотних активів.
Б. Високу фінансову стійкість.
В. Абсолютну ліквідність.
Г. Недостатню потенційну платоспроможність.

21. Якщо підприємство має значні понаднормативні запаси, це призводить до:
А. Підвищення ліквідності.
Б. Зростання коефіцієнта абсолютної ліквідності.
В. Уповільнення оборотності та формального зростання коефіцієнта загальної ліквідності.
Г. Підвищення миттєвої платоспроможності.

22. Якщо підприємство оцінює платоспроможність за даними балансу на певну дату, це є:
А. Динамічна платоспроможність.
Б. Оперативна платоспроможність.
В. Перспективна платоспроможність.
Г. Статична платоспроможність.

23. Якщо платоспроможність оцінюється за рухом грошових потоків, це означає:
А. Статичний аналіз.
Б. Формальний аналіз.
В. Динамічний аналіз.
Г. Балансовий аналіз.

24. Якщо підприємство не має грошей, але має ліквідні активи, це означає:
А. Повну неплатоспроможність.
Б. Відсутність ліквідності.
В. Абсолютну платоспроможність.
Г. Потенційну платоспроможність.

25. Якщо ліквідність розглядається як засіб підтримання платоспроможності, це означає, що:
А. Платоспроможність є ширшим поняттям.
Б. Ліквідність є динамічнішою.
В. Категорії не пов’язані.
Г. Ліквідність є менш динамічною категорією.

26. Якщо підприємство своєчасно реагує на зміни кон’юнктури ринку, це підвищує:
А. Ліквідність активів.
Б. Ліквідність балансу.
В. Ліквідність підприємства.
Г. Абсолютну ліквідність.

27. Якщо оборотні активи значно перевищують поточні зобов'язання, це означає:
А. Формальну ознаку ліквідності підприємства.
Б. Відсутність платоспроможності.
В. Кризовий стан.
Г. Неліквідність балансу.

28. Якщо підприємство має позитивний імідж і доступ до кредитів, це сприяє:
А. Ліквідності активів.
Б. Ліквідності балансу.
В. Ліквідності підприємства.
Г. Абсолютній ліквідності.

29. Якщо в аналізі ліквідності враховуються лише внутрішні джерела, це є:
А. Аналіз ліквідності підприємства.
Б. Оперативний аналіз.
В. Аналіз платоспроможності.
Г. Аналіз ліквідності балансу.

30. Якщо підприємство не може виконати строкові зобов'язання, це означає:
А. Втрату ліквідності активів.
Б. Відсутність оборотних активів.
В. Неліквідність балансу.
Г. Порушення платоспроможності.

31. Якщо підприємство здійснює оперативний контроль за надходженнями та платежами, це означає використання:
А. Балансового аналізу.
Б. Вертикального аналізу.
В. Коефіцієнтного аналізу.
Г. Платіжних календарів

32. Якщо строкові зобов'язання перевищують платіжні засоби, це свідчить про:
А. Поточну платоспроможність.
Б. Високу фінансову стійкість.
В. Абсолютну ліквідність.
Г. Поточну неплатоспроможність.

33. Якщо коефіцієнт абсолютної ліквідності значно перевищує норматив, це може означати:
А. Дефіцит грошових коштів.
Б. Кризову платоспроможність.
В. Неефективне використання грошових ресурсів.
Г. Відсутність фінансових ризиків.

34. Якщо підприємство має лише майнову платоспроможність, це означає:
А. Наявність достатніх грошових коштів.
Б. Абсолютну ліквідність.
В. Можливість погашення зобов'язань шляхом реалізації активів.
Г. Миттєву платоспроможність.

35. Якщо платоспроможність оцінюється на майбутній період, це є:
А. Поточна платоспроможність.
Б. Оперативна платоспроможність.
В. Статична платоспроможність.
Г. Перспективна платоспроможність.

36. Якщо коефіцієнти ліквідності відповідають нормативам, але погіршуються в динаміці, це означає:
А. Стабільний фінансовий стан.
Б. Відсутність проблем.
В. Потенційні ризики втрати платоспроможності.
Г. Абсолютну фінансову стійкість.

37. Якщо підприємство не має грошей, але має прострочену дебіторську заборгованість, це означає:
А. Високу швидку ліквідність.
Б. Абсолютну ліквідність.
В. Формальну ліквідність без платоспроможності.
Г. Поточну платоспроможність.

38. Якщо ліквідність підприємства перевищує ліквідність балансу, це означає:
А. Відсутність зовнішніх джерел фінансування.
Б. Можливість залучення зовнішні ресурси.
В. Неліквідність активів.
Г. Відсутність платоспроможності.

39. Якщо підприємство своєчасно коригує платіжний календар, це сприяє:
А. Підвищенню оперативної платоспроможності.
Б. Зростанню дебіторської заборгованості.
В. Зниженню ліквідності.
Г. Формуванню необоротних активів.

40. Якщо підприємство має ліквідні активи, але не може їх швидко реалізувати, це означає:
А. Високу платоспроможність.
Б. Фінансову стабільність.
В. Абсолютну ліквідність.
Г. Формальну ліквідність без оперативної платоспроможності.

Тема 7. Аналіз фінансових результатів підприємства та рентабельності

1. Якщо підприємство отримало прибуток від реалізації продукції, але чистий прибуток негативний, це означає:
   А. Високу собівартість продукції.
   Б. Формальну ліквідність.
   В. Абсолютну ефективність операційної діяльності.
   Г. Присутність інших витрат, що перевищують операційний прибуток.

2. Вертикальний аналіз фінансових результатів допомагає:
   А. Порівнювати показники із середньогалузевими.
   Б. Оцінити оборотність капіталу.
   В. Визначити структуру доходів і витрат.
   Г. Визначити абсолютну ліквідність.

3. Горизонтальний аналіз фінансових результатів передбачає:
   А. Порівняння фінансових результатів звітного періоду з попереднім.
   Б. Визначення чистого прибутку за функціями.
   В. Розрахунок коефіцієнтів ліквідності.
   Г. Визначення структури активів.

4. Рентабельність продукції розраховується як відношення:
   А. Чистого прибутку до власного капіталу.
   Б. Прибутку від реалізації продукції до собівартості реалізованої продукції.
   В. Чистого доходу до валових активів.
   Г. Чистого прибутку до оборотних активів.

5. Рентабельність реалізації продукції характеризує:
   А. Відношення чистого прибутку до чистого доходу від реалізації.
   Б. Відношення валового прибутку до собівартості реалізованої продукції.
   В. Чистого прибутку до оборотних активів.
   Г. Чистого прибутку до капіталу.

6. Якщо чистий прибуток підприємства зростає, а рентабельність реалізації падає, це означає:
   А. Ефективність операційної діяльності зростає.
   Б. Зростає чистий дохід швидше, ніж прибуток.
   В. Зменшуються витрати на збут.
   Г. Збільшується абсолютна ліквідність.

7. Рентабельність власного капіталу (ROE) високого рівня свідчить про:
   А. Низьку ефективність інвестиційних рішень.
   Б. Невідповідність стандартам НП(С)БО.
   В. Низьку рентабельність продукції.
   Г. Високу прибутковість інвестованого капіталу.

8. Якщо прибуток від реалізації більший за операційний прибуток, це свідчить про:
   А. Невідповідність бухгалтерського обліку.
   Б. Збитковість підприємства.
   В. Додаткові витрати від фінансової діяльності.
   Г. Низьку рентабельність капіталу.

9. При факторному аналізі рентабельності капіталу (ROA) залежить від:
   А. Рентабельності реалізації продукції та коефіцієнта оборотності активів.
   Б. Чистого прибутку та власного капіталу.
   В. Поточних зобов'язань і активів.
   Г. Валових витрат.

10. П'ятифакторна модель рентабельності власного капіталу включає:
    А. Валюта балансу, прибуток, збиток, чистий дохід, валові активи.
    Б. Чистий дохід, витрати на збут, адміністративні витрати, податкові платежі, амортизацію.
    В. Власний капітал, довгострокові зобов'язання, оборотні активи, основні засоби, виробничі запаси.

Г. Рентабельність продукції, оборотність активів, фінансову залежність, платоспроможність, частку поточних зобов'язань.

11. Якщо рентабельність виробничих засобів низька при високому прибутку, це може свідчити про:
А. Ефективне використання оборотних активів.
Б. Надмірну капіталомісткість основних засобів.
В. Погане завантаження персоналу.
Г. Високу рентабельність продукції.

12. Рентабельність капіталу (ROA) зростає, якщо:
А. Зменшується рентабельність реалізації.
Б. Зменшується чистий прибуток.
В. Збільшуються постійні витрати.
Г. Зростає коефіцієнт оборотності активів.

13. Порівняння фінансових результатів із середньогалузевими показниками відноситься до:
А. Горизонтального аналізу.
Б. Вертикального аналізу.
В. Порівняльного аналізу.
Г. Факторного аналізу.

14. Якщо підприємство має позитивний валовий прибуток, але чистий збиток, це свідчить про:
А. Збільшення оборотності активів.
Б. Зростання рентабельності капіталу.
В. Ефективну операційну діяльність.
Г. Високі адміністративні та фінансові витрати.

15. Рентабельність основного капіталу визначається як відношення:
А. Чистого прибутку до середньої вартості необоротних активів.
Б. Чистого прибутку до вартості оборотних активів.
В. Валового прибутку до основних засобів.
Г. Чистого доходу до виробничих запасів.

16. Факторний аналіз рентабельності дозволяє:
А. Оцінити вплив зміни окремих чинників на прибуток.
Б. Розрахувати абсолютну ліквідність.
В. Визначити чистий дохід від реалізації продукції.
Г. Побудувати баланс.

17. Якщо рентабельність власного капіталу зростає за рахунок фінансового важеля, це означає:
А. Підприємство збільшує оборотні активи.
Б. Зменшено собівартість продукції.
В. Використовується боргове фінансування для підвищення прибутковості.
Г. Зростає рентабельність реалізації.

18. Рентабельність оборотного капіталу визначається як відношення:
А. Валової продукції до оборотних активів.
Б. Чистого прибутку до середньої вартості капіталу.
В. Чистого прибутку до середньої вартості власного капіталу.
Г. Чистого прибутку до середньої вартості оборотних активів.

19. Якщо рентабельність продукції низька, але обсяг реалізації високий, це означає:
А. Високий чистий прибуток.
Б. Надлишкову ліквідність.
В. Високу рентабельність капіталу.
Г. Низьку ефективність використання ресурсів.

20. Факторна модель (ROE) включає коефіцієнт фінансової залежності для того, щоб:
А. Визначити ефективність виробничих засобів.
Б. Розрахувати чистий дохід.
В. Оцінити вплив боргового фінансування на прибутковість власного капіталу.
Г. Визначити рентабельність продукції.

21. Якщо рентабельність реалізації продукції падає, а чистий прибуток стабільний, це може свідчити про:
А. Зростання інших доходів.
Б. Зменшення обсягів реалізації.
В. Низьку капіталомісткість активів.
Г. Збільшення оборотних активів.

22. Горизонтальний аналіз показує:
А. Структуру доходів за видами діяльності.
Б. Динаміку фінансових результатів за період.
В. Розрахунок факторних моделей рентабельності.
Г. Коефіцієнти ліквідності.

23. Вертикальний аналіз прибутку за видами діяльності допомагає:
А. Визначити обсяг фінансових доходів.
Б. Розрахувати чистий дохід.
В. Оцінити структуру використання прибутку.
Г. Порівняти з середньогалузевими показниками.

24. Якщо коефіцієнт оборотності активів зростає, а рентабельність продукції падає, це означає:
А. Зростання прибутковості операційної діяльності.
Б. Погіршення ліквідності.
В. Ефективне використання оборотних активів, але зменшення маржі.
Г. Високу рентабельність власного капіталу.

25. Показник рентабельності виробничих засобів (Рвз) зростає, якщо:
А. Зменшується чистий прибуток.
Б. Збільшується капіталомісткість.
В. Збільшується ефективність використання основних і оборотних засобів.
Г. Зменшується чистий дохід.

26. П’ятифакторна модель рентабельності власного капіталу дозволяє:
А. Визначити вплив окремих факторів на ROE.
Б. Розрахувати оборотність дебіторської заборгованості.
В. Визначити абсолютну ліквідність.
Г. Зробити вертикальний аналіз фінансових результатів.

27. Якщо чистий прибуток і чистий дохід зросли, а рентабельність капіталу зменшилась, це може свідчити про:
А. Високу ліквідність.
Б. Погіршення ефективності операційної діяльності.
В. Зменшення чистого доходу
Г. Зменшення оборотності активів..

28. Рентабельність капіталу (ROA) визначає:
А. Прибутковість на одиницю авансованих активів.
Б. Прибутковість на одиницю власного капіталу.
В. Оборотність виробничих засобів.
Г. Коефіцієнт фінансової залежності.

29. Якщо підприємство має високий валовий прибуток, але низький чистий прибуток, це може свідчити про:
А. Зменшення доходів від реалізації.
Б. Низьку рентабельність продукції.
В. Високі операційні та фінансові витрати.
Г. Низьку ліквідність.

30. Коефіцієнт завантаження оборотних активів впливає на:
А. Рентабельність виробничих засобів.
Б. Рентабельність капіталу.
В. Рентабельність реалізації продукції.
Г. Абсолютну ліквідність.

31. Якщо рентабельність реалізації продукції дорівнює 20%, а коефіцієнт оборотності активів – 1,5, то рентабельність капіталу (ROA) дорівнює:
А. 20%. В. 15%.
Б. 30%. Г. 50%.

32. Для визначення структури прибутку за видами діяльності використовують:
А. Горизонтальний аналіз.
Б. Вертикальний аналіз.
В. Факторний аналіз.
Г. Порівняльний аналіз.

33. Якщо рентабельність власного капіталу зростає за рахунок збільшення коефіцієнта фінансової залежності, це свідчить про:
А. Збільшення боргового фінансування.
Б. Погіршення операційного прибутку.
В. Зростання рентабельності продукції.
Г. Зменшення оборотних активів.

34. Якщо чистий прибуток підприємства зріс на 10%, а чистий дохід – на 5%, рентабельність реалізації продукції:
А. Зросла.
Б. Зменшилась.
В. Залишилась без змін.
Г. Не визначається.

35. Якщо рентабельність продукції низька, а оборотність активів висока, то рентабельність капіталу:
А. Завжди висока.
Б. Завжди низька.
В. Може бути середньою або високою.
Г. Не визначається.

36. Для визначення впливу швидкості обороту активів на рентабельність капіталу використовують коефіцієнт:
А. Коефіцієнт оборотності активів.
Б. Коефіцієнт фінансової залежності.
В. Коефіцієнт завантаження оборотних активів.
Г. Коефіцієнт загального покриття.

37. Якщо чистий прибуток підприємства дорівнює 150 000 грн, середня вартість власного капіталу – 500 000 грн, рентабельність власного капіталу (ROE) дорівнює:
А. 25%.
Б. 30%.
В. 20%.
Г. 15%.

38. Чистий дохід від реалізації продукції – 800 000 грн, валовий прибуток – 200 000 грн, витрати на збут – 50 000 грн, адміністративні витрати – 50 000 грн. Прибуток від реалізації продукції дорівнює:
А. 100 000 грн.
Б. 150 000 грн.
В. 200 000 грн.
Г. 250 000 грн.

39. П'ятифакторна модель рентабельності власного капіталу включає всі фактори, крім:
А. Рентабельності реалізації продукції.
Б. Коефіцієнта фінансової залежності.
В. Частки поточних зобов'язань у валюті балансу.
Г. Валового прибутку до витрат.

40. Якщо підприємство збільшує чистий дохід від реалізації продукції, але собівартість продукції зростає швидше, рентабельність продукції:
А. Зростає.
Б. Зменшується.
В. Залишається незмінною.
Г. Не визначається.

Тема 8. Аналіз ділової активності та інвестиційної привабливості підприємства

1. Основною метою аналізу ділової активності підприємства є:
   А. Визначення фінансової стійкості підприємства.
   Б. Визначення собівартості продукції.
   В. Розрахунок ліквідаційної вартості активів.
   Г. Оцінка швидкості обороту ресурсів і ефективності їх використання.

2. До якісних критеріїв ділової активності належить:
   А. Коефіцієнт оборотності активів.
   Б. Продуктивність праці.
   В. Ділова репутація підприємства.
   Г. Тривалість фінансового циклу.

3. Кількісна оцінка ділової активності базується переважно на:
   А. Показниках ефективності використання ресурсів.
   Б. Показниках ліквідності.
   В. Оцінці ринкової вартості підприємства.
   Г. Аналізі структури балансу.

4. «Золоте правило економіки підприємства» передбачає, що:
   А. Темп зростання капіталу перевищує темп зростання доходу.
   Б. Темп зростання витрат є мінімальним.
   В. Усі темпи зростання є однаковими.
   Г. Темп зростання прибутку перевищує темпи зростання доходу та капіталу.
5. Інтенсивний тип економічного зростання характеризується:
   А. Зростанням ресурсів швидше за обсяги реалізації.
   Б. Залученням зовнішнього фінансування.
   В. Зростанням капіталу без збільшення доходу.
   Г. Випередженням темпів зростання реалізації над темпами зростання капіталу.

6. Основна перевага показників ділової активності полягає у можливості:
   А. Визначити інтенсивність економічного зростання.
   Б. Оцінити платоспроможність.
   В. Розрахувати фінансові ризики.
   Г. Оцінити податкове навантаження.

7. Швидкість обороту активів безпосередньо впливає на:
   А. Рівень інфляції.
   Б. Перетворення вкладеного капіталу у грошову форму.
   В. Структуру власного капіталу.
   Г. Ліквідаційну вартість підприємства.

8. Аналіз ділової активності спрямований передусім на:
   А. Виявлення резервів підвищення ефективності використання ресурсів.
   Б. Контроль податкових платежів.
   В. Оцінку фінансової незалежності.
   Г. Формування облікової політики.

9. Коефіцієнт оборотності капіталу показує:
   А. Тривалість одного обороту активів.
   Б. Кількість оборотів, здійснених капіталом за період.
   В. Частку оборотних активів у балансі.
   Г. Рівень фінансової залежності.

10. Зростання коефіцієнта оборотності активів свідчить про:
    А. Сповільнення використання вкладеного капіталу.
    Б. Зниження прибутковості.
    В. Надлишок необоротних активів.
    Г. Прискорення використання вкладеного капіталу.

11. Коефіцієнт оборотності оборотного капіталу характеризує:
    А. Ефективність використання власного капіталу.
    Б. Швидкість обороту оборотних активів.
    В. Фінансову незалежність підприємства.
    Г. Ліквідність балансу.

12. Коефіцієнт оборотності матеріальних оборотних активів визначає:
А. Тривалість фінансового циклу.
Б. Рентабельність продукції.
В. Рівень фінансової стійкості.
Г. Інтенсивність використання запасів.

13. Коефіцієнт оборотності готової продукції відображає:
А. Рівень попиту на продукцію.
Б. Швидкість реалізації готової продукції.
В. Структуру витрат підприємства.
Г. Ліквідність запасів.

14. Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості показує:
А. Швидкість погашення зобов'язань підприємства.
Б. Рівень фінансового ризику.
В. Інтенсивність інкасації дебіторської заборгованості.
Г. Частку дебіторської заборгованості в активах.

15. Зростання періоду погашення дебіторської заборгованості означає:
А. Покращення платіжної дисципліни.
Б. Підвищення ділової активності.
В. Зростання ліквідності.
Г. Уповільнення надходження коштів.

16. Коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості характеризує:
А. Швидкість погашення боргів перед постачальниками.
Б. Ефективність використання активів.
В. Рівень фінансової незалежності.
Г. Рентабельність продажів.

17. Збільшення періоду погашення кредиторської заборгованості свідчить про:
А. Зростання платоспроможності.
Б. Використання безкоштовного фінансування.
В. Погіршення фінансового стану.
Г. Зниження ділової активності.

18. Коефіцієнт оборотності власного капіталу відображає:
А. Ефективність використання залучених коштів.
Б. Ліквідність балансу.
В. Інтенсивність використання власного капіталу.
Г. Фінансову залежність.

19. Тривалість обороту капіталу вимірюється:
А. У відсотках.
Б. У гривнях.
В. У днях.
Г. У коефіцієнтах.

20. Скорочення тривалості обороту активів означає:
А. Погіршення ділової активності.
Б. Зростання фінансових ризиків.
В. Зниження ліквідності.
Г. Прискорення кругообігу капіталу.

21. Капіталовіддача основних засобів показує:
А. Обсяг доходу на 1 грн основних засобів.
Б. Частку основних засобів у балансі.
В. Рівень зносу основних засобів.
Г. Фінансову стійкість.

22. Продуктивність праці визначає:
А. Ефективність використання трудових ресурсів.
Б. Швидкість обороту капіталу.
В. Ліквідність активів.
Г. Рентабельність капіталу.

23. Аналіз показників ділової активності доцільно здійснювати:
А. Лише за один період.
Б. У динаміці за кілька періодів.
В. Без урахування структури активів.
Г. Тільки за плановими даними.

24. Коефіцієнт стійкості економічного зростання визначається як відношення:
А. Чистого прибутку до активів.
Б. Реінвестованого прибутку до власного капіталу.
В. Прибутку до оподаткування до доходу.
Г. Дивідендів до власного капіталу.

25. Реінвестований прибуток – це:
А. Чистий прибуток підприємства.
Б. Прибуток до оподаткування.
В. Чистий прибуток за мінусом дивідендів.
Г. Валовий прибуток.

26. Основною перевагою реінвестування прибутку є:
А. Залучення зовнішніх джерел фінансування.
Б. Підвищення фінансових ризиків.
В. Зростання власного капіталу без емісії акцій.
Г. Зменшення ліквідності.

27. Коефіцієнт стійкості економічного зростання найбільш актуальний для:
А. Малих підприємств.
Б. Державних підприємств.
В. Акціонерних товариств.
Г. Неприбуткових організацій.

28. Зростання коефіцієнта реінвестування сприяє:
А. Зменшенню власного капіталу.
Б. Підвищенню стійкості економічного зростання.
В. Погіршенню ділової активності.
Г. Зниженню прибутковості.

29. Фінансова залежність у моделях стійкого зростання відображає:
А. Частку позикового капіталу в активах.
Б. Ліквідність балансу.
В. Рівень дивідендних виплат.
Г. Структуру витрат.

30. Основною метою аналізу стійкості економічного зростання є:
А. Оцінка податкового навантаження.
Б. Прогнозування довгострокового розвитку підприємства.
В. Визначення ліквідаційної вартості.
Г. Аналіз руху грошових коштів.

31. Основною метою зовнішнього аналізу інвестиційної привабливості є:
А. Контроль витрат підприємства.
Б. Вибір найкращого об'єкта інвестування.
В. Формування фінансової звітності.
Г. Оцінка ліквідності.

32. Аналіз інвестиційної привабливості має ґрунтуватися на:
А. Окремих фінансових показниках.
Б. Лише показниках прибутковості.
В. Даних одного періоду.
Г. Комплексному підході.

33. До системи показників інвестиційної привабливості не належить:
А. Показники ліквідності.
Б. Показники фінансової стійкості.
В. Показники податкового навантаження.
Г. Показники рентабельності.

34. Динаміка показників інвестиційної привабливості аналізується з метою:
А. Визначення абсолютних значень.
Б. Оцінки ліквідаційної вартості.
В. Контролю витрат.
Г. Виявлення тенденцій розвитку підприємства.

35. Висока ділова активність підприємства для інвестора означає:
А. Високі фінансові ризики.
Б. Надлишок оборотних активів.
В. Ефективне використання ресурсів.
Г. Низьку ліквідність.

36. Інвестиційна привабливість підприємства зростає за умови:
А. Зниження оборотності активів.
Б. Погіршення фінансової стійкості.
В. Зростання дебіторської заборгованості.
Г. Стабільного зростання прибутковості.

37. Для акціонерних товариств, досліджуючи інвестиційну привабливість, додатково аналізують:
А. Показники ліквідності.
Б. Показники ринкової активності.
В. Оборотність запасів.
Г. Структуру витрат.

38. Прибуток на акцію відображає:
А. Частку чистого прибутку на одну акцію.
Б. Загальний прибуток підприємства.
В. Рівень дивідендних виплат.
Г. Курсову вартість акції.

39. Дивідендна дохідність акції характеризує:
А. Зростання курсової вартості.
Б. Ліквідність активів.
В. Фінансову стійкість підприємства.
Г. Рівень доходу інвестора у вигляді дивідендів.

40. Коефіцієнт котирування акцій відображає:
А. Відношення ринкової ціни акції до її номіналу.
Б. Рентабельність власного капіталу.
В. Оборотність акцій.
Г. Платоспроможність підприємства.

Тема 9. Аналіз ймовірності банкрутства підприємства

1. Банкрутство підприємства відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства означає:
   А. Тимчасову нестачу грошових коштів.
   Б. Збитковість діяльності у звітному періоді.
   В. Визнану судом неспроможність боржника відновити платоспроможність без ліквідації.
   Г. Зниження рентабельності активів.

2. Основною метою аналізу ймовірності банкрутства є:
   А. Визначення розміру штрафних санкцій.
   Б. Раннє виявлення ознак фінансової кризи підприємства.
   В. Оцінка ефективності інвестиційних проєктів.
   Г. Розрахунок ринкової вартості підприємства.

3. До зовнішніх чинників банкрутства належать:
   А. Низька платіжна дисципліна.
   Б. Неефективна структура капіталу.
   В. Макроекономічна нестабільність.
   Г. Помилки фінансового менеджменту.

4. Який чинник належить до внутрішніх причин банкрутства підприємства?
   А. Демографічна ситуація в країні.
   Б. Інфляційні процеси.
   В. Низький рівень організації виробництва.
   Г. Зміни податкової політики країни.

5. Криза ліквідності характеризується насамперед:
   А. Відсутністю прибутку.
   Б. Падінням ринкової вартості активів.
   В. Зменшенням обсягів виробництва.
   Г. Нездатністю підприємства своєчасно виконувати зобов’язання.

6. Перша фаза фінансової кризи підприємства означає:
А. Неминучу ліквідацію.
Б. Необхідність негайної санації.
В. Можливість стабілізації за умови антикризового управління.
Г. Повну втрату платоспроможності.

7. Друга фаза фінансової кризи підприємства:
А. Потребує негайних санаційних заходів.
Б. Не загрожує існуванню підприємства.
В. Є наслідком сезонних коливань.
Г. Характерна лише для малих підприємств.

8. Третя фаза фінансової кризи підприємства призводить до:
А. Реструктуризації боргів.
Б. Оптимізації витрат.
В. Ліквідації підприємства.
Г. Залучення стратегічного інвестора.

9. Який результат дає своєчасний аналіз фінансової кризи?
А. Зростання витрат підприємства.
Б. Підвищення податкового навантаження.
В. Зменшення ймовірності повної фінансової неспроможності.
Г. Зниження ліквідності активів.

10. Аналіз фінансово-господарської діяльності для запобігання банкрутству не включає:
А. Загальну характеристику підприємства.
Б. Аналіз резервів підвищення ефективності.
В. Оцінку інвестиційної привабливості акцій.
Г. Виявлення ознак фіктивного банкрутства.

11. Оцінка підприємства з позиції неплатоспроможності проводиться за період:
А. Один рік.
Б. Два роки.
В. Три роки.
Г. П’ять років.

12. Основним об’єктом аналізу при діагностиці банкрутства є:
А. Фінансовий стан підприємства.
Б. Маркетингова стратегія.
В. Організаційна структура.
Г. Корпоративна культура.

13. Багатофакторні моделі діагностики банкрутства базуються на:
А. Комплексі фінансових коефіцієнтів.
Б. Одному фінансовому показнику.
В. Експертних оцінках менеджерів.
Г. Даних маркетингових досліджень.

14. Яка модель прогнозування банкрутства є однією з найвідоміших у світовій практиці?
А. Модель Дюпона.
Б. Модель Альтмана.
В. Модель Портера.
Г. Модель SWOT.

15. Показник X1 у моделі Альтмана характеризує:
А. Рентабельність реалізації.
Б. Оборотність капіталу.
В. Фінансову залежність.
Г. Ліквідність підприємства.

16. Якщо за моделлю Альтмана (1968 р.) $Z \leq 1{,}80$, то:
А. Ймовірність банкрутства дуже низька.
Б. Ймовірність банкрутства помірна.
В. Ймовірність банкрутства дуже висока.
Г. Фінансовий стан стабільний.

17. Значення $Z \geq 3{,}0$ за моделлю Альтмана (1968 р.) свідчить про:
А. Кризовий фінансовий стан.
Б. Можливу неплатоспроможність.
В. Дуже низьку ймовірність банкрутства.
Г. Необхідність санації.

18. За моделлю Альтмана (1983 р.) висока ймовірність банкрутства спостерігається при:
А. $Z \geq 2,0$
Б. $Z \geq 1,23$
В. $Z < 1,23$
Г. $Z = 0$

19. Модель Спрінгейта базується на:
А. П'яти фінансових коефіцієнтах.
Б. Чотирьох фінансових коефіцієнтах.
В. Трьох фінансових коефіцієнтах.
Г. Двох фінансових коефіцієнтах.

20. Якщо за моделлю Спрінгейта $Z < 0,862$, то підприємство:
А. Фінансово стійке.
Б. Має мінімальні ризики.
В. Є потенційним банкрутом.
Г. Не потребує антикризових заходів.

21. Який показник не використовується у моделі Спрінгейта?
А. Прибуток до оподаткування.
Б. Чистий дохід від реалізації.
В. Вартість необоротних активів.
Г. Ринкова вартість акцій.

22. Мінімальне допустиме значення Z у моделі Лиса становить:
А. 0,862
Б. 1,23
В. 0,30
Г. 0,037

23. Якщо за моделлю Лиса $Z < 0,037$, то:
А. Ймовірність банкрутства низька.
Б. Фінансовий стан стабільний.
В. Ймовірність банкрутства висока.
Г. Підприємство має резерви зростання.

24. За моделлю Таффлера підприємство має добру перспективу діяльності, якщо:
А. $Z > 0,3$.
Б. $Z = 0$.
В. $Z < 0,2$.
Г. $Z < 0,1$.

25. Показник X3 у моделі Таффлера відображає:
А. Частку поточних зобов'язань у активах.
Б. Ліквідність активів.
В. Рентабельність власного капіталу.
Г. Оборотність дебіторської заборгованості.

26. Універсальна дискримінантна модель О. Терещенка враховує:
А. 3 показники.
Б. 4 показники.
В. 5 показників.
Г. 6 показників.

27. Якщо за моделлю Терещенка $Z > 2$, то підприємство:
А. Є напівбанкрутом.
Б. Має порушену фінансову стійкість.
В. Потребує санації.
Г. Є фінансово стійким.

28. Значення Z у межах 1–2 за моделлю Терещенка означає:
А. Неминуче банкрутство.
Б. Порушену фінансову стійкість без загрози банкрутства за умови антикризового управління.
В. Повну фінансову стабільність.
Г. Відсутність фінансових ризиків.

29. Якщо $Z < 0$ за моделлю Терещенка, то підприємство:
А. Має високий інвестиційний потенціал.
Б. Має мінімальні ризики.
В. Тимчасово неплатоспроможне.
Г. Є напівбанкрутом.

30. Який показник у моделі Терещенка характеризує оборотність активів?
А. X1.
Б. X3.
В. X5.
Г. X6.

31. Основною перевагою багатофакторних моделей є:
А. Простота розрахунків.
Б. Використання нефінансових показників.
В. Комплексна оцінка фінансового стану.
Г. Відсутність потреби у фінансовій звітності.

32. Аналіз ймовірності банкрутства доцільно проводити:
А. Лише у кризовий період.
Б. Перед ліквідацією підприємства.
В. Регулярно в межах фінансового аналізу.
Г. Тільки за вимогою суду.

33. Який показник не впливає безпосередньо на ймовірність банкрутства?
А. Ліквідність.
Б. Платоспроможність.
В. Фінансова стійкість.
Г. Асортимент продукції.

34. Аналіз банкрутства дозволяє:
А. Усунути всі фінансові ризики.
Б. Забезпечити абсолютну стабільність.
В. Своєчасно виявити кризові тенденції.
Г. Замінити фінансове планування.

35. Висока частка позикового капіталу за низької прибутковості:
А. Знижує ризик банкрутства.
Б. Не впливає на фінансову стійкість.
В. Підвищує ймовірність банкрутства.
Г. Свідчить про ефективну фінансову політику.

36. Зростання простроченої кредиторської заборгованості свідчить про:
А. Погіршення платоспроможності.
Б. Підвищення ділової активності.
В. Оптимізацію грошових потоків.
Г. Зміцнення фінансової стійкості.

37. Зниження оборотності активів за стабільних обсягів реалізації означає:
А. Покращення ліквідності.
Б. Підвищення ефективності управління.
В. Накопичення неефективних активів.
Г. Зменшення ризику банкрутства.

38. Основним завданням антикризового управління є:
А. Максимізація прибутку.
Б. Мінімізація податкових платежів.
В. Збільшення ринкової частки.
Г. Запобігання банкрутству підприємства.

39. Зростання власного капіталу за зменшення зобов’язань:
А. Підвищує ймовірність банкрутства.
Б. Не впливає на фінансову стійкість.
В. Знижує ризик банкрутства.
Г. Свідчить про кризовий стан.

Тема 10. Комплексний аналіз фінансового стану підприємства

1. Комплексний фінансовий аналіз підприємства спрямований насамперед на:
   А. Визначення обсягів виробництва.
   Б. Формування податкової звітності.
   В. Всебічну оцінку фінансового стану та перспектив розвитку.
   Г. Аналіз конкурентного середовища.

2. Основною перевагою комплексного фінансового аналізу є:
   А. Можливість оцінки лише ліквідності.
   Б. Фрагментарний підхід до аналізу.
   В. Орієнтація лише на минулі показники.
   Г. Узагальнення результатів у єдину систему оцінки.

3. Результати комплексного фінансового аналізу для власників підприємства необхідні з метою:
   А. Обґрунтування стратегічних управлінських рішень.
   Б. Формування цінової політики.
   В. Складання оперативних бюджетів.
   Г. Визначення ринкової частки.

4. Для потенційних інвесторів комплексний фінансовий аналіз використовується з метою:
   А. Контролю операційних витрат.
   Б. Оцінки продуктивності персоналу.
   В. Визначення податкових зобов'язань.
   Г. Розроблення інвестиційних проєктів і прийняття рішень щодо фінансування.

5. Комплексна оцінка фінансового стану підприємства передбачає:
   А. Аналіз виключно фінансових результатів.
   Б. Визначення економічного потенціалу підприємства.
   В. Оцінку маркетингових показників.
   Г. Аналіз технологічних процесів.

6. Обмежені строки проведення комплексного фінансового аналізу зумовлені необхідністю:
   А. Швидкого реагування на зміни фінансового стану.
   Б. Зменшення витрат на аудит.
   В. Формального виконання вимог законодавства.
   Г. Скорочення обсягу інформації.

7. Базою порівняльного аналізу можуть бути всі показники, окрім:
   А. Середньогалузевих значень.
   Б. Нормативних значень.
   В. Випадкових ринкових показників.
   Г. Цільових значень інвесторів.

8. Оптимальні значення фінансових показників у комплексному аналізі:
   А. Завжди є сталими.
   Б. Визначаються з урахуванням специфіки підприємства.
   В. Не залежать від галузі.
   Г. Використовуються лише для порівняння.

9. Модель обробки вхідної інформаційної бази являє собою:
   А. Сукупність бухгалтерських форм.
   Б. Набір статистичних даних.
   В. Алгоритм складання звітності.
   Г. Систему методів фінансового аналізу.

10. Перший етап побудови моделі обробки інформаційної бази передбачає:
    А. Формування інтегрального показника.
    Б. Первинну обробку інформації.
    В. Інтерпретацію результатів.
    Г. Постановку цільової функції.

11. До елементів постановки цільової функції не належить:
    А. Галузева специфіка підприємства.
    Б. Часові лаги фінансової звітності.
    В. Методика складання бюджету.
    Г. Мета та завдання дослідження.

12. Визначення напрямків аналізу фінансово-господарської діяльності здійснюється на:
А. І етапі
Б. ІІ етапі
В. ІІІ етапі.
Г. ІV етапі.

13. Другий етап моделі комплексного аналізу пов'язаний із:
А. Інтерпретацією результатів.
Б. Формуванням сценаріїв розвитку.
В. Узагальненням та групуванням інформації.
Г. Розрахунком інтегрального показника.

14. Групування інформаційних джерел здійснюється відповідно до:
А. Вимог аудиту.
Б. Напрямків аналізу фінансового стану.
В. Структури балансу.
Г. Форм фінансової звітності.

15. Вибір форм обробки вхідної інформації залежить від:
А. Розміру підприємства.
Б. Оптимальної сукупності показників.
В. Ринкової кон'юнктури.
Г. Обсягу активів.

16. Третій етап моделі обробки інформаційної бази передбачає:
А. Вибір методики узагальнення результатів.
Б. Формування інформаційної бази.
В. Визначення критеріїв інтерпретації.
Г. Ранжування підприємств.

17. Інтерпретація результатів комплексного фінансового аналізу здійснюється на:
А. ІІ етапі.
Б. ІІІ етапі.
В. ІV етапі.
Г. V етапі.

18. Формування сценаріїв майбутніх фінансових трендів відбувається на:
А. І етапі.
Б. ІІІ етапі.
В. ІV етапі.
Г. V етапі.

19. Найпоширенішими є моделі комплексного фінансового аналізу, що базуються на:
А. Горизонтальному аналізі.
Б. Інтегральних показниках.
В. Аналізі грошових потоків.
Г. Бюджетуванні.

20. Ранжування фінансових показників дозволяє:
А. Усунути потребу в коефіцієнтах.
Б. Забезпечити однозначність інтерпретації.
В. Зменшити обсяг аналізу.
Г. Ігнорувати галузеві особливості.

21. Сукупний ранг підприємства визначається як:
А. Середнє значення показників.
Б. Добуток рангів.
В. Сума рангів окремих показників.
Г. Максимальне значення рангу.

22. Приведений ранг підприємства використовується для:
А. Абсолютної оцінки активів.
Б. Нормування сукупного рангу.
В. Аналізу ліквідності.
Г. Визначення вартості підприємства.

23. Основною перевагою моделі ранжування є можливість:
А. Узагальненої кількісної оцінки.
Б. Деталізації окремих фінансових індикаторів.
В. Оцінки лише прибутковості.
Г. Аналізу ринкових ризиків.

24. Модель інтегрального показника передбачає:
А. Формування одного узагальнюючого показника.
Б. Використання лише відносних величин.
В. Аналіз виключно балансу.
Г. Порівняння з плановими даними.

25. Визначення ваг цільових показників здійснюється на етапі:
А. Формування інформаційної бази.
Б. Розрахунку інтегрального показника.
В. Інтерпретації результатів.
Г. Формування сценаріїв.

26. Інтегральний показник доцільно використовувати для:
А. Оцінки економічного потенціалу підприємства.
Б. Аналізу структури капіталу.
В. Визначення собівартості.
Г. Розрахунку податкового навантаження.

27. Модель порівняння з еталонними величинами передбачає:
А. Використання випадкових значень.
Б. Нормалізацію фінансових показників.
В. Виключення коефіцієнтів.
Г. Оцінку лише динаміки.

28. Еталонні величини в комплексному аналізі:
А. Завжди є нормативними.
Б. Формуються без урахування ринку.
В. Замінюють фінансову звітність.
Г. Використовуються для зіставлення результатів.

29. Комплексний фінансовий аналіз забезпечує:
А. Локальну оцінку окремих показників.
Б. Системне бачення фінансового стану.
В. Аналіз лише короткострокових результатів.
Г. Формування бухгалтерської політики.

30. Інформаційна база комплексного аналізу повинна бути:
А. Обмеженою.
Б. Формалізованою.
В. Скороченою.
Г. Достовірною та зіставною.

31. Розроблення системи ранжування спрямоване на:
А. Ускладнення аналізу.
Б. Формування бюджету.
В. Зменшення кількості показників.
Г. Підвищення об’єктивності висновків.

32. Комплексний аналіз фінансового стану найбільш доцільний для:
А. Оперативного контролю запасів.
Б. Антикризового управління.
В. Планування виробництва.
Г. Розрахунку зарплати.

33. Математичне моделювання в комплексному аналізі застосовується для:
А. Формування звітності.
Б. Аналізу персоналу.
В. Обліку витрат.
Г. Побудови інтегральних оцінок.

34. Інтегральний фінансовий показник відображає:
А. Окрему сторону діяльності.
Б. Узагальнену оцінку фінансового стану.
В. Лише ліквідність.
Г. Рентабельність активів.

35. Комплексний аналіз є основою для:
А. Прогнозування фінансового стану.
Б. Формування цін.
В. Податкового планування.
Г. Нормування витрат.

36. Оцінка кредитоспроможності підприємства розглядається як:
А. Самостійний вид аналізу.
Б. Частковий випадок комплексного аналізу.
В. Оперативний аналіз.
Г. Внутрішній контроль.

37. Формування майбутніх фінансових трендів ґрунтується на:
А. Інтуїтивних оцінках.
Б. Результатах комплексного аналізу.
В. Лише прогнозах ринку.
Г. Даних маркетингових досліджень.

38. Модель інтегрального показника доцільна, якщо необхідна:
А. Деталізована оцінка.
Б. Оцінка витрат.
В. Порівняльна таблиця.
Г. Однозначна кількісна характеристика.

39. Комплексний фінансовий аналіз дозволяє:
А. Передбачити банкрутство.
Б. Усунути кризу автоматично.
В. Забезпечити стабільність ринку.
Г. Підвищити ліквідність без змін.

40. Узагальнення результатів комплексного аналізу відбувається у формі:
А. Первинних таблиць.
Б. Окремих коефіцієнтів.
В. Інтегральних оцінок і висновків.
Г. Бухгалтерських записів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- підручники, навчальні посібники:

1. Дропа Я. Б. Фінансовий аналіз: навчальний посібник. Львів : ЛНУ імені І. Франка, 2023. 238 с.
2. Косова Т. Д. Фінансовий аналіз: навч. посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2023 р. 440 с.
3. Марусяк Н. Л. Фінанси підприємств: навч. посібник. Чернівці : Чернівец. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2023. 176 с.
4. Марусяк Н. Л. Фінансовий аналіз .Фінанси та фінансове посередництво : підручник у трьох томах. Том 3 / за ред. проф. П. О. Нікіфорова, доц. Н. А. Бак. Чернівці : Чернівец. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2024. 204 с. С.155-203. С.101-154.
5. Приймак С.В. Фінансовий аналіз. Практикум : навчальний посібник Львів, 2021. 264 с.
6. Фінансовий аналіз: навч. посіб. / І. П. Ткаченко, С. А. Фрунза, Т. Ф. Штець. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2023. 346 с.
7. Фінансовий аналіз : навч. посібник / уклад.: Н.Л. Марусяк. Чернівці : Чернівец. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2020. 170 с.
8. Фінансовий аналіз : метод. вказ. / уклад.: Н.Л. Марусяк, М.Г. Марич. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2022. 76 с.
9. Фінансовий аналіз : навчальний посібник / А. І. Склабінська, С. А. Дражниця, Л. Д. Федорук; за загальною ред. д. е. н., проф. М. П. Войнаренка. Львів : «Новий Світ-2000», 2025. 342 с.
10. Фінансовий аналіз : навч. посібник / Р. Б. Сокольська, В. Д. Зелікман, Т. В. Акімова та ін. Харків : Видавництво Іванченка І. С. 2024. 151 с.

- законодавчі акти й нормативні документи:

1. Кодекс України з процедур банкрутства від 18.10.2018 р. № 2597-VIII у редакції від 16.08.2020, підстава 738-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#n1753
2. Методичні рекомендації щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства, затверджені наказом Міністерства економіки України № 14 від 19.01.2006 р., у редакції наказу Міністерства економіки України № 1361 від 26.10.2010 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0014665-06#Text
3. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності, затверджені Наказом Мінфіну України від 28.03.2013 р. № 433. URL: http://195.78.68.18/minfin/control/uk/publish/article?art_id=382859&cat_id=293536
4. Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ, МСФЗ для МСП, МСБО, тлумачення КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку зі змінами станом на 1 січня 2012 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_010#Text
5. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#n17
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом Мінфіну від 27.04.2000 № 92. URL: https://zakon.help/law/92/
7. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи», затверджене наказом Мінфіну від 18.10.1999 № 242. URL: https://zakon.help/law/242/
8. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість», затверджене наказом Мінфіну від 08.10.1999 № 237. URL: https://zakon.help/law/237/

9. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0085-00#Text
10. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід», затверджене наказом Мінфіну від 29.11.1999 № 290. URL: https://zakon.help/law/290/
11. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затверджене наказом Мінфіну від 31.12.1999 № 318. URL: https://zakon.help/law/318/
12. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні. Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text
13. Національне положення (стандарту) бухгалтерського обліку 25 "Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва" від 15.03.2000 № 161/4382. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0161-00#Text

Навчальне видання

Наталія Леонідівна **Марусяк**

ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ

Збірник тестових завдань

Відповідальна за випуск ***Харабара В. М.***

Літературне редагування
Чекановська Ю.Ю.

Технічне редагування
та дизайн обкладинки
Кудрінська О.М.

Електронне видання
Підписано до друку 03.02.2026. Формат 60x84/16.
Умов.-друк. арк. 4,4. Обл.-вид. арк. 4,7.
Зам. Н-006.
Видавництво Чернівецького національного університету.
58002, Чернівці, вул. Коцюбинського, 2.
e-mail: ruta@chnu.edu.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 891 від 08.04.2002.